

[KRZOSNKA *sb f*

N sg krzosnka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ręczna broń palna (z zamkiem skałkowym lub kołowym) z kurkiem zaopatrzonym w krzemień lub poryt, służący do krzesania w celu zapalenia prochu: krzośnká/ Tormentum manuarium. Volck Iii3v. [Cf Tormentum [...] ein grofz gefchütz/ ein bûchfe. P. dźiáło/ ruźnicá. Volck 668.]

Cf **KRZOSKA**

FP